

Ślub Kamili i Karola

21.09.2019

Obrzędy ślubne

Kapłan, uklękawszy na najniższym stopniu ołtarza, intonuje hymn, a zgromadzeni śpiewają go dalej. Po odśpiewaniu pierwszej zwrotki wszyscy wstają:

Veni, Creátor, Spíritus,
Mentes tuórum vísitā,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti, péctora.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cáritas
Et spiritális úntio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pépeti.

Hostem repéllas lóngius
Pacémque dones prótinus:
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxiū.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sæculórum sæcula. Amen.

O Stworzycielu Duchu, przyjdź,
Nawiedz dusz wiernych Tobie krąg,
Niebieską łaskę zesłać racz
Sercom, co dziełem są Twych rąk.

Pocieszycielem jesteś zwan
I Najwyższego Boga dar,
Tyś namaszczenie naszych dusz,
Zdrój żywy, miłość, ognia żar.

Ty darzysz łaską siedemkroć,
Bo moc z prawicy Ojca masz,
Przez Ojca obiecany nam,
Mową wzbogacasz język nasz.

Światłem rozjaśnij naszą myśl,
W serca nam miłość świętą wlej
I wątłą słabość naszych ciał
Pokrzep stałością mocy swej.

Nieprzyjaciela odpędź w dal
I Twym pokojem obdarz wraz.
Niech w drodze za przewodem Twym
Miniemy zło, co kusi nas.

Daj nam przez Ciebie Ojca znać,
Daj, by i Syn poznany był,
I Ciebie, jedno Tchnienie Dwóch,
Niech wyznajemy z wszystkich sił.

Niech Bogu Ojcu chwała brzmi,
Synowi, który zmartwychwstał
I Temu, co pociesza nas,
Niech hołd wieczystych płynie chwał.
Amen.

Po zakończeniu hymnu kapłan śpiewa:

✠. Emítte Spíritum tuum et creabúntur.

✠. Et renovábis fáciem terræ.
Orémus.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: ✠da nobis in

✠. Ześlij Ducha Twego, a powstanie życie.

✠. I odnowisz oblicze ziemi.
Módlmy się.

Boże, któryś pouczył serca wiernych światłem Ducha Świętego, ✠daj nam w

eódem Spírítu recta sápere; et de eius
semper consolatióne gaudére. Per Chri-
stum, Dómi-num nostrum.

R. Amen.

tymże Duchu poznać, co jest prawe, i
Jego pociechą zawsze się radować. Przez
Chrystusa, Pana naszego.

R. Amen.

Poświęcenie obrączek

Kapłan poświęca obrączki przyniesione przez ministranta słowami:

V. Adiutórium nostrum **✠**in nómine
Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Creátor et conservátor géneris hu-
máni, dator grátiae spirituális, cónditor
salútis aetérnae: quæsumus, bene **✠**dícere
dignéris hos ánulos, quos nos in nómine
tuo sancto benedicimus; * ut qui eos por-
táverint, in tua pace consístant, in tua
voluntáte permáneant, et in tuo amóre
vivat, crescant et senéscant atque mul-
tiplicéntur in longitúdinem diérum. Per
Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

V. Wspomożenie nasze **✠**w imieniu
Pana.

R. Który stworzył niebo i ziemię.

V. Panie, wysłuchaj modlitwę moją.

R. A wołanie moje niech do Ciebie
przyjdzie.

V. Pan z wami.

R. I z duchem twoim.

Módlmy się.

Stwórco i Zachowawco rodzaju ludz-
kiego, Dawco łaski duchowej i Sprawco
zbawienia wiecznego, prosimy Cię: racz
pobłogo **✠**sławić te obrączki, które bło-
gosławimy w święte imię Twoje. Niech
ci, którzy będą je nosić, trwają w Twym
pokoju, zgadzają się z Twoją wolą, żyją
i wzrastają w Twojej miłości i niech się
doczekają podeszłego wieku, a poprzez
liczne potomstwo niech sięgają w daleką
przyszłość. Przez Chrystusa, Pana na-
szego.

R. Amen.

Kapłan kropi obrączki wodą święconą. Ministrant odkłada potem tacę z
poświęconymi obrączkami na ołtarz. Następnie narzeczeni wstępują do ołtarza i
pozostają na jego najwyższym stopniu. Kapłan zaś, stojąc w pośrodku podnóżka
ołtarza, przechodzi do Skrutynium.

Po wypowiedzeniu przysięgi małżeńskiej i nałożeniu obrączek zgromadzeni, po
zaintonowaniu przez kantora albo organistę, śpiewają:

Beátus, quicúmque times Dóminum,
* qui ámbulas in viis eius!

Nam labórem mánuum tuárum man-
ducábis, * beátus eris et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis fructífera * in pe-

Błogosławionyś, gdy się boisz Pana,
* gdy chodzisz Jego drogami!

Bo z pracy rąk swoich będziesz pożywał,
* szczęście osiągniesz i dobrze ci będzie.

Małżonka twoja jak płodny szczep

netrálibus domus tuæ,
Fílii tui ut súrculi olivárum * circa
mensam tuam.

Ecce sic benedíctur viro, * qui timet
Dóminum! –

Benedícat tibi Dóminus ex Sion, * ut
 vídeas prosperitátem Ierúsalem ómnibus
diébus vitæ tuæ;

Ut vídeas fílios filiórum tuórum: *
pax super Israë!l

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui
Sancto.

Sicut erat in princípíu, et nunc et
semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

winny, * w zaciszu twojego domu.

Synowie twoi jak oliwne gałązki * do-
koła twojego stołu.

Takie błogosławieństwo dla męża, *
który boi się Pana! –

Niechaj z Syjonu Pan cię błogosławi,
* byś widział pomyślność Jeruzalem
przez wszystkie dni twego życia.

Abyś oglądał dzieci twoich synów: *
pokój nad Izraelem!

Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi
Świątemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze,
* i na wieki wieków. Amen.

Po ukończeniu psalmu kapłan śpiewa:

℣. Kýrie, eléison.

℟. Kyrie, elejson.

Wszyscy śpiewają dalej:

℣. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℟. Chryste, elejson. Kyrie, elejson.

Kapłan mówi:

℣. Módlmy się, jak nas nauczył Pan
nasz Jezus Chrystus.

℟. Módlmy się, jak nas nauczył Pan
nasz Jezus Chrystus.

Wszyscy wspólnie recytują Modlitwę Pańską:

Pater noster

Ojcze nasz.

Potem kapłan śpiewa:

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de
sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Esto eis, Dómine, turris fortitúdi-
nis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Dómine, exáudi oratiómem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Zachowaj sługi swoje.

℟. Którzy w Tobie, Boże mój, pokła-
dają nadzieję.

℣. Ześlij im, Panie, pomoc z przy-
bytku swego.

℟. I ze Syjonu racz ich bronić.

℣. Bądź im, o Panie, wieżą obronną.

℟. Przeciw zakusom nieprzyjaciela.

℣. Panie, wysłuchaj modlitwę moją.

℟. A wołanie moje niech do Ciebie
przyjdzie.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Réspice, quæsumus, Dómine, super hos fámulos tuos: et institútis tuis, quibus propagatióem humáni géneris ordinásti, benígnus assiste; * ut, qui te auctóre iungúntur, te auxiliánte servéntur. Per Chris-tum, Dóminum nostrum.

℞. Amen.

℣. Pan z wami.

℞. I z duchem twoim.

Módlmy się.

Prosimy Cię, Panie, wejrzyj na te sługi swoje i wspieraj łaskawie związek, który ustanowiłeś dla rozkrzewienia rodu ludzkiego. Niech ci, którzy za sprawą Twoją się łączą, * przy Twojej pomocy szczęśliwie wytrwają. Przez Chrystusa, Pana naszego.

℞. Amen.

Msza za nowożeńców

Modlitwy u stopni ołtarza

Kapłan stanąwszy u stopni ołtarza, żegna się znakiem krzyża i wraz z ministrantami odmawia następujące poniżej modlitwy. **Kłękamy wraz z ministrantami i kapłanem.** Wierni śpiewają w tym czasie jakąś pieśń nabożną.

Modlitwy u stopni ołtarza to jakby przejście ze świata, z jego zgiełku, do innej rzeczywistości, rzeczywistości sakralnej. Zanim przystąpi się do ołtarza, należy zatem wzbudzić w sobie żal za grzechy i przeprosić za nie.

Psalm 42

S. In nómine Patris, ☩ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen. Introíbo ad altáre Dei.

M. Ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

S. Iúdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo et dolóso érue me.

M. Quia tu es, Deus, fortitudo mea: quare me reppulísti, et quare tristis incedo, dum affligit me inimícus?

S. Emítte lucem tuam et veritátem tuam: ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum et in tabernácula tua.

M. Et introíbo ad altáre Dei: ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

S. Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?

M. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: salutáre vultus mei, et Deus meus.

S. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

M. Sicut erat in princípíio, et nunc, et semper: et in saecula sæculórum. Amen.

S. Introíbo ad altáre Dei.

M. Ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

S. W imię Ojca ☩ i Syna i Ducha Świętego. Amen. Przystąpię do ołtarza Bożego.

M. Do Boga, który jest weselem i radością moją.

S. Wymierz mi, Boże, sprawiedliwość i broń sprawy mojej przeciw ludowi nie-
zbożnemu, wybaw mnie od człowieka
podstępnego i niegodziwego.

M. Ty bowiem, Boże, jesteś mocą moją, czemu mię odrzuciłeś? Czemu chodzę smutny, nękany przez wroga?

S. Ześlij Swą światłość i wierność Swoją: niech one mnie wiodą, niech mnie przywiodą na górę Twą świętą, do Twoich przybytków.

M. I przystąpię do ołtarza Bożego, do Boga, który jest weselem i radością moją.

S. I będę Cię chwalił na cytrze, Boże, Boże mój. Duszo ma, czemuś zgnębiona i czemu miotasz się we mnie?

M. Ufaj Bogu, bo jeszcze wysławiać Go będę, zbawienie mego oblicza i Boga mojego.

S. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.

M. Jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

S. Przystąpię do ołtarza Bożego.

M. Do Boga, który jest weselem i radością moją.

Spowiedź powszechna

Wobec Boga i Kościoła powszechnego oskarżamy się publicznie o winy nasze, abyśmy tym głębszą sobie obudzili skruchę. Odprawia ją najpierw celebrans, potem zaś w imieniu wiernych ministranci.

¶ Adiutórium nostrum ✠ in nómine Dómini.

℞. Qui fecit coelum et terram.

S. Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Ioánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et opere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Ioánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, orare pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

¶ Wspomożenie nasze ✠ w imieniu Pana.

℞. Który stworzył niebo i ziemię.

S. Spowiadam się Bogu wszechmogącemu, Najświętszej Maryi zawsze Dziewicy, świętemu Michałowi Archaniolowi, świętemu Janowi Chrzcicielowi, świętym Apostołom Piotrowi i Pawłowi, wszystkim Świętym i wam, bracia, że bardzo zgrzeszyłem, myślą, mową i uczynkiem: moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina. Przeto błagam Najświętszą Maryję zawsze Dziewicę, świętego Michała Archaniola, świętego Jana Chrzciciela, świętych Apostołów Piotra i Pawła, wszystkich Świętych i was, bracia, o modlitwę za mnie do Pana, Boga naszego.

Ministranci i wierni proszą za kapłanem.

M. Misereátur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérrnam.

S. Amen.

M. Niech się zmiłuje nad tobą wszechmogący Bóg, a odpuściwszy ci grzechy, doprowadzi cię do życia wiecznego.

S. Amen.

Ministranci mówią pochyleni:

M. Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Ioánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et tibi, pater: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et opere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Ioánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et te, pater, orare pro me ad

M. Spowiadam się Bogu wszechmogącemu, Najświętszej Maryi zawsze Dziewicy, świętemu Michałowi Archaniolowi, świętemu Janowi Chrzcicielowi, świętym Apostołom Piotrowi i Pawłowi, wszystkim Świętym i tobie, ojczy, że bardzo zgrzeszyłem, myślą, mową i uczynkiem: moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina. Przeto błagam Najświętszą Maryję zawsze Dziewicę, świętego Michała Archaniola, świętego Jana Chrzciciela, świętych Apostołów

Dóminum, Deum nostrum.

Piotra i Pawła, wszystkich Świętych i ciebie, ojcze, o modlitwę za mnie do Pana, Boga naszego.

Kapłan wstawia się za ogółem wiernych:

S. Misereatur vestri omnipotens Deus, et, dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam.

M. Amen.

S. Indulgentiam, ✠absolutionem et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dóminus.

M. Amen.

℣. Deus, tu conversus vivificabis nos.

℟. Et plebs tua lætabitur in te.

℣. Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

℟. Et salutare tuum da nobis.

℣. Dómine, exaudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dóminus vobiscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

S. Niech się zmiłuje nad wami wszechmogący Bóg, a odpuszcwszy wam grzechy, doprowadzi was do życia wiecznego.

M. Amen.

S. Przebaczenia, ✠odpuszczenia i darowania grzechów niech nam udzieli wszechmogący i miłosierny Pan.

M. Amen.

℣. Zwróć się ku nam, Boże, i ożyw nas.

℟. A lud Twój rozraduje się w Tobie.

℣. Okaż nam, Panie, miłosierdzie Swoje.

℟. I daj nam Swoje zbawienie.

℣. Panie, wysłuchaj modlitwę moją.

℟. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

℣. Pan z wami.

℟. I z duchem twoim.

Módlmy się.

Kapłan wstępuje po stopniach ołtarza i odmawia modlitwę:

Aufer a nobis, quaesumus, Dómine, iniquitates nostras: ut ad Sancta sanctorum puris mereamur mentibus introire. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Zgładź nieprawości nasze, prosimy Cię, Panie, abyśmy z czystym sercem mogli przystąpić do tajemnic najświętszych. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Całując ołtarz, w którym zawarte są relikwie świętych:

Oramus te, Dómine, per mérita Sanctorum tuorum, quorum reliquiae hic sunt, et ómnium Sanctorum: ut indulgere digneris ómnia peccata mea. Amen.

Prosimy Cię, Panie, przez zasługi Świętych Twoich, których relikwie tutaj się znajdują, oraz wszystkich Świętych, abyś mi raczył odpuścić wszystkie grzechy moje. Amen.

Podczas Mszy z kadzeniem kapłan błogosławi kadzidło i mówi:

Ab illo benedicáris, in cuius honóre
cremabéris. Amen.

Niechaj cię Ten błogosławi, na któ-
rego cześć spalać się będziesz. Amen.

Kadzidło, które spala się i dym unoszący się w górę są symbolem naszych modlitw
i ofiar. Kapłan okadza ołtarz, następnie ceremoniarz okadza celebransą jako
przedstawiciela Chrystusa.

Introit

Kapłan przechodzi na prawą stronę ołtarza i odczytuje Introit.

Deus Israel coniugat vos: et ipse sit
vobiscum, qui misertus est duo bus uni-
cis: et nunc, Domine, fac eos plenius be-
nedicere te.

Beati omnes, qui timent Dominum:
qui ambulant in viis eius. Gloria Patri
et Filio et Spiritu Sa-ncto. Sicut erat in
principio, et nunc et semper et in saecula
saeculorum. Amen.

Bóg Izraela niech was połączy, a
który nad dwojgiem oblubieńców się zmi-
łował nich będzie także z wami. A teraz
dozwól Panie, aby jeszcze gorliwiej Cię
wielbili.

Błogosławieni wszyscy, którzy się
boją Pana, którzy chodzą Jego drogami.
Amen.

Kyrie

S. Kýrie, eléison.
M. Kýrie, eléison.
S. Kýrie, eléison.
M. Christe, eléison.
S. Christe, eléison.
M. Christe, eléison.
S. Kýrie, eléison.
M. Kýrie, eléison.
S. Kýrie, eléison.

S. Panie, zmiłuj się.
M. Panie, zmiłuj się.
S. Panie, zmiłuj się.
M. Chryste, zmiłuj się.
S. Chryste, zmiłuj się.
M. Chryste, zmiłuj się.
S. Panie, zmiłuj się.
M. Panie, zmiłuj się.
S. Panie, zmiłuj się.

Wierni wstają.

Kolekta

Exaudi nos, omnipotens et misericors
Deus: ut quod nostro ministratur officio,
tua benedicti-on potius impleatur. Per
Dominum nostrum Iesum Christum.

Wysłuchaj nas wszechmogący i miło-
sierny Boże, racz jak najobficiej pobło-
gosławić ten związek małżeński przy po-
sługiwaniu naszym zawarty. Przez Pana
naszego.

Lekcja

Wierni na lekcję mogą usiąść.

S. Lectio beati Pauli Apostoli ad Ephesios: (ad Ephesios, 5, 22-33) Mulieres viris suis subditæ sint, sicut Domino: quoniam vir caput est mulieris, sicut Christus caput est Ecclesiæ: ipse, salvator corporis ejus. Sed sicut Ecclesia subjecta est Christo, ita et mulieres viris suis in omnibus. Viri, diligite uxores vestras, sicut et Christus dilexit Ecclesiam, et seipsum tradidit pro ea, ut illam sanctificaret, mundans lavacro aquæ in verbo vitæ, ut exhiberet ipse sibi gloriosam Ecclesiam, non habentem maculam, aut rugam, aut aliquid huiusmodi, sed ut sit sancta et immaculata. Ita et viri debent diligere uxores suas ut corpora sua. Qui suam uxorem diligit, seipsum diligit. Nemo enim umquam carnem suam odio habuit: sed nutrit et fovet eam, sicut et Christus Ecclesiam: quia membra sumus corporis ejus, de carne ejus et de ossibus ejus. Propter hoc relinquet homo patrem et matrem suam, et adhærebit uxori suæ, et erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico in Christo et in Ecclesia. Verumtamen et vos singuli, unusquisque uxorem suam sicut seipsum diligit: uxor autem timeat virum suum.

Lekcja z listu św. Pawła Apostoła do Efezjan (Efez. 5, 22-33): Żony niech będą poddane swoim mężom jak Panu, ponieważ mąż jest głową żony, jak Chrystus jest głową Kościoła: on, Zbawiciel ciała jego. Lecz jak Kościół poddany jest Chrystusowi, tak i żony swoim mężom we wszystkim. Mężowie, miłujcie żony wasze, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał samego siebie za niego, aby go uświęcić, oczyściwszy go obmyciem wody w słowie życia, aby sam sobie przysposobił Kościół chwalebny, nie mający zmaży ani zmarszczki, albo czegoś podobnego, ale żeby był święty i niepokalany. Tak i mężowie powinni miłować żony swoje jak swoje ciało. Kto miłuje żonę swoją, miłuje samego siebie. Nikt bowiem nigdy nie miał w nienawiści ciała swego, ale żywi i pielęgnuje je, jak i Chrystus Kościół; gdyż jesteśmy członkami ciała jego, z ciała jego i z kości jego. "Dlatego opuści człowiek ojca i matkę swoją i złączy się z żoną swoją i będą dwoje w jednym ciele." Jest to wielka tajemnica, a ja mówię w Chrystusie i w Kościele. Wszakże i każdy z was z osobna niech miłuje żonę swoją jak samego siebie, a żona niech się boi męża swego.

Po skończonym czytaniu odpowiada się:

℟. Deo gratias.

℟. Bogu dzięki.

Graduał

Po Lekcji chór śpiewa (względnie kapłan czyta) tekst śpiewu międzylekcyjnego zwanego Graduałem. Tekst ów jest wyjęty z Psalterza, streszcza pobożne uczucia, jakie nam czytanie Pisma Świętego nasunęło. Alleluja - słowo hebrajskie, oznaczające "śpiewajcie Panu- jest okrzykiem radości płynącej z serca Kościoła Świętego na skutek dobrodziejstw Bożych. Wierni w tym czasie siedzą. Nie wstają na „Alleluja”, wbrew nowym obyczajom.

Uxor tua sicut vitis abundans in lateribus domus tuae.

℣. Filii tui sicut novellae olivarum in circuitu mensae tuae.

Alleluia, alleluia. Mittat vobis Dominus auxilium de sancto: et de Sion tueatur vos. Alleluia.

Żona twoja jako winorośl płodna, rosnąca na ścianie twego domu.

℣. Dzieci twe jak gałązki oliwne wokół twego stołu.

Alleluja, alleluja. Niech Pan ześle wam pomoc z świątyni i ze Syjonu niechaj was broni. Alleluja.

Ewangelia

Po odczytaniu graduału kapłan modli się przed odczytaniem Ewangelii:

Munda cor meum, ac labia mea, omnipotens Deus, qui labia Isaiae Prophetae calculo mundasti ignito: ita me tua grata miseratione dignare mundare, ut sanctum Evangelium tuum digne valeam nuntiare. Per Christum, Dominum nostrum. Amen.

Iube, Domine, benedicere. Dominus sit in corde meo et in labiis meis: ut digne et competenter annuntiem Evangelium suum. Amen.

Oczyść serce i wargi moje, wszechmogący Boże, któryś wargi proroka Izajasza oczyścił kamieniem ognistym. W łaskawym zmiłowaniu Swoim racz mię tak oczyścić, abym godnie zdołał głosić Twą świętą Ewangelię. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Racz pobłogosławić, Panie. Panie niech będzie w sercu moim i na wargach moich, bym godnie i należycie głosił Jego Ewangelię. Amen.

W tym czasie zaś ministrant przenosi mszał na drugą stronę ołtarza. Jak niemal każdy gest we Mszy św. przeniesienie mszału ma głęboką symbolikę - symbolizuje przeniesienie głoszenia Ewangelii Chrystusowej na pogan; albowiem najpierw była ona głoszona żydom, ci jednak ją odrzucili zanurzając się w błędy faryzeizmu i gardząc Bożym przymierzem, poganie zaś z radością przyjęli zbawczą, Boską naukę.

W Ewangelii przemawia do nas sam Pan Jezus. **Wierni wstają.**

℣. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

Sequentia ✠sancti Evangelii secundum Lucam

℞. Gloria tibi, Domine!

In illo tempore accesserunt ad eum pharisaei tentantes eum, et dicentes: Si licet homini dimittere uxorem suam, quacumque ex causa? Qui respondens, ait eis: Non legistis, quia qui fecit hominem ab initio, masculinum et feminam fecit eos? Et dixit: Propter hoc dimittet homo patrem, et matrem, et adhaerebit uxori suae,

℣. Pan z wami.

℞. I z duchem twoim.

Ciąg dalszy ✠Ewangelii świętej według Łukasza.

℞. Chwała Tobie Panie.

(Mat. 19, 3-6) Onego czasu przyszli do Jezusa faryzeusze, kusząc go i mówiąc: Czy godzi się człowiekowi opuścić żonę swoją z jakiegokolwiek przyczyny? A on odpowiadając rzekł im: Nie czytaliście, że ten który stworzył człowieka na początku, mężczyzną i niewiastą stworzył ich? I rzekł: Dlatego

et erunt duo in carne una.

opuści człowiek ojca i matkę, i złączy się z żoną swoją, i będą dwoje w jednym ciele. A tak już nie są dwoje, ale jedno ciało. Co więc Bóg złączył, człowiek niech nie rozłącza.

Po skończonej Ewangelii odpowiada się:

R. Laus tibi, Christe.

R. Chwała Tobie, Chryste.

Kapłan po cichu mówi:

S. Per Evangelica dicta, deantur nostra delicta.

S. Niech słowa Ewangelii zglądzą nasze grzechy.

Ofiarowanie

Kapłan całuje ołtarz i pozdrawia wiernych wzywając wszystkich do modlitwy.

Modlitwy ofiarowania są odmawiane przez księdza cicho. Są to przepiękne modlitwy, w których kapłan ofiaruje Bogu wino i chleb - te same, które za chwilę staną się Ciałem i Krwią Pana Naszego Jezusa Chrystusa. To ofiarowanie jest jakby przygotowaniem właściwej ofiary Mszy świętej, która dokona się nieco później.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Y. Pan z wami.

R. I z duchem twoim.

Módlmy się.

Wierni siadają. W czasie ofiarowania wierni śpiewają pieśń. W chwili ofiarowania oddajmy Panu Jezusowi całe nasze życie, wszystkie poczynania, troski i radości; niech On złoży te dary nasze przed Tronem Bożym w niebie.

Antyfona na Ofiarowanie

In te speravi, Domine: dixi: Tu es Deus meus: in manibus tuis tempora mea.

W Tobie, o Panie, ufność pokładam. Tyś moim Bogiem, mówię, los mój w Twoim jest ręku.

Ofiarowanie Chleba

Kapłan odkrywa kielich, ministrant jeden raz dzwoni. Następnie wznosząc patenę kapłan ofiarowuje chleb.

Suscipe, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus, hanc immaculátam hó-stiam, quam ego indígnus fámulus tuus offero tibi Deo meo vivo et vero, pro innumerabílibus peccátis, et offensió nibus, et neglegéntiis meis, et pro ómnibus circumstántibus, sed et pro ómnibus fidélibus christiánis vivis atque defúntis: ut mihi, et illis proficiat ad salútem in vitam ætérnam. Amen.

Ojczy święty, wszechmogący, wieczny Boże, przyjmij tę nieskalaną hostię, którą ja, niegodny sługa Twój, ofiaruję Tobie, Bogu mojemu żywemu i prawdziwemu, za niezliczone grzechy, przewinienia i zaniedbania swoje i za wszystkich tu obecnych, a także za wszystkich wier nych chrześcijan żywych i umarłych, aby mnie oraz im przyczyniła się do zbawie nia wiecznego. Amen.

Czyniąc pateną znak krzyża, składa chleb na ołtarzu.

Przygotowanie wina i wody

Ministranci przynoszą ampulki z winem i wodą. Kapłan przeszedłszy na stronę Lekcji wlewa do kielicha wino i kilka kropel wody, którą błogo-sławi. To połączenie wina i wody czyni na pamiątkę krwi i wody, którą spłynęła z boku Chrystusa. Woda jest też symbolem wiernych, którzy wraz z Chrystusem, głową Kościoła, są złączeni jak woda z winem i z Nim ofiarowują się Bogu Ojcu..

Deus, qui humánæ substántiæ di gnitátem mirabíliter condidísti, et mi rabílius reformásti: da nobis per huius aquæ et vini mystérium, eius divinitátis esse consórtes, qui humanitátis nostræ fieri dignátus est párticeps, Iesus Chri stus, Fílius tuus, Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus: per ómnia saecula sæculórum. Amen.

Boże, który godność natury ludzkiej przedziwnie stworzyłeś, a jeszcze prze dziwnej naprawiłeś: daj nam przez ta jemnicę tej wody i wina uczestniczyć w Bóstwie Tego, który raczył stać się uczestnikiem naszego człowieczeństwa, Jezus Chrystus, Twój Syn, a nasz Pan. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Ofiarowanie wina

Na środku ołtarza, kapłan podnosi kielich, a następnie czyni nim znak krzyża nad ołtarzem.

Offérimus tibi, Dómine, cálicem salu táris, tuam deprecántes cleméntiam: ut in conspéctu divínæ maiestátis tuæ, pro nostra et totíus mundi salute, cum odóre suavitátis ascéndat. Amen.

Ofiarujemy Ci, Panie, kielich zbawie nia, i błagamy łaskawość Twoją, aby jako woń miła wzniósł się przed oblicze Bo skiego majestatu Twego za zbawienie na sze i całego świata. Amen.

Polecenie ofiar

Kapłan pochylony odmawia modlitwę Azariasza w piecu gorejącym (Dan. III, 39-40).

In spíritu humilitátis et in ánimo contríto suscipiámur a te, Dómine: et sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Veni, sanctificátor omnípotens ætérne Deus: et bene ☩dic hoc sacrificium, tuo sancto nómini præparátum.

Przyjmij nas, Panie, którzy stajemy przed Tobą w duchu pokory i z sercem skruszonym, a ofiara nasza tak niech się dzisiaj dokona przed obliczem Twoim, aby się podobała Tobie, Panie Boże.

Przyjdź, Uświęcicielu, wszechmogący, wieczny Boże, i pobłogo ☩sław tę ofiarę, przygotowaną Twemu świętemu Imieniu.

We Mszy z kadzidłem w tym miejscu następuje okadzenie. Po zasypaniu ksiądz okadza ołtarz, potem zaś turyfer okadza celebransa. Następnie odchodzi na środek i okadza ministrantów (jeśli wśród wiernych siedzą duchowni to podchodzi do każdego i również go okadza), następnie odwraca się do ludu wiernego i okadza ten lud. Na okadzenie się wstaje, gdy ministrant odwróci się z powrotem do ołtarza, można ponownie usiąść.

Lavabo - Umycie rąk

Ministranci przynoszą wodę, ręczniczek i miseczkę do obmycia palców kapłana. Kapłan po okadzeniu lub zaraz po poleceniu ofiar przechodzi na stronę Lekcji i umywa palce rąk. Jest to przypomnienie, że należy obudzić skruczę, aby móc przystąpić do ofiary z duszą czystą. Obmywając palce celebrans modli się słowami Psalmu 25

Lavábo inter innocéntes manus meas: et circúmdabo altáre tuum. Dómine: Ut áudiam vocem laudis, et enárrem univérsa mirábília tua. Dómine, diléxi decórem domus tuæ et locum habitatiónis glóriæ tuæ. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, et cum viris sánguinem vitam meam: In quorum mánibus iniquitátes sunt: délixtera eórum repléta est munéribus. Ego autem in innocéntia mea ingræssus sum: rédime me et miserére mei. Pes meus stetit in dirécto: in ecclésiis benedicám te, Dómine. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípíio, et nunc, et semper, et in saecula saeculórum. Amen.

Umywam ręce moje na znak niewinności i obchodzę ołtarz Twój, Panie. By jawnie ogłaszać chwałę i rozpowiadać wszystkie cuda Twoje. Miłuję, Panie, siedzibę Twego domu i miejsce przybytku Twojej chwały. Nie zabieraj z grzesznymi mej duszy i życia mego z mężami krwawymi. W rękę ich zbrodnia, a ich prawica pełna jest przekupstwa. Ja zaś postępuję w niewinności mojej. Wyzwól mnie, zmiłuj się nade mną. Na drodze równej stoi stopa moja. Na zgromadzeniach będę błogosławił Panu. Chwała Ojcu, i Synowi i Duchowi Świętemu. Jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

Polecenie ofiar Trójcy Świętej

Súscipe, sancta Trinitas, hanc oblationem, quam tibi offerimus ob memoriam passionis, resurrectionis, et ascensionis Iesu Christi, Domini nostri: et in honorem beátæ Mariæ semper Vírginis, et beáti Ioannis Baptistæ, et sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, et istorum et omnium Sanctorum: ut illis proficiat ad honorem, nobis autem ad salutem: et illi pro nobis intercedere dignentur in coelis, quorum memoriam ágimus in terris. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Przyjmij, Trójco Święta, tę ofiarę, którą Ci składamy na pamiątkę Męki, Zmartwychwstania i Wniebowstąpienia Jezusa Chrystusa, Pana naszego, oraz na cześć Najświętszej Maryi zawsze Dziewicy, świętego Jana Chrzciciela, świętych Apostołów Piotra i Pawła i tych [których relikwie tutaj się znajdują], i wszystkich Świętych: aby im przyniosła cześć, a nam zbawienie, i aby w niebie raczyli orędowniczo za nami ci, których pamiątkę obchodzimy na ziemi. Przez tegoż Chrystusa Pana Naszego. Amen.

Wezwanie do modlitwy i Sekreta

Kapłan zwraca się do wiernych i wzywa ich do modlitwy. Ministrant odpowiada:

S. Oráte, fratres: ut meum ac vestrum sacrificium acceptabile fiat apud Deum Patrem omnipotentem.

S. Módlcie się, bracia, aby moją i waszą ofiarę przyjął Bóg Ojciec wszechmogący.

Ministrant odpowiada:

M. Suscípíat Dóminus sacrificium de manibus tuis ad laudem et glóriam nominis sui, ad utilitatem quoque nostram, totiúsque Ecclesiæ suæ sanctæ.

S. Amen.

M. Niech Pan przyjmie ofiarę z rąk twoich na cześć i chwałę imienia Swojego, ku pożytkowi również naszemu i całego swego Kościoła świętego.

R. Amen.

Po czym kapłan, z rękami nad ofiarą, odmawia modlitwę zwaną sekretą:

Suscipe, quesumus, Domine, pro sacra connubii lege minus oblatum: et cuius largitor es operis, esto dispositor. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filiū tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus.

Po czym głośno śpiewa:

Per omnia saecula saeculorum.

S. Amen.

Przyjmij, prosimy, Panie ofiarę którą Ci składamy w intencji tego świętego związku małżeńskiego i kieruj dziełem, któreś ustanowił. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego.

Bóg przez wszystkie wieki wieków.

R. Amen.

Prefacja

Wierni wstają.

℣. Dóminus vobíscum.
℞. Et cum spírítu tuo.
℣. Sursum corda.
℞. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino, Deo nostro.
℞. Dignum et iustum est.

℣. Pan z wami.
℞. I z duchem twoim.
℣. W górę serca.
℞. Wznieśliśmy je ku Panu.
℣. Dzięki składajmy Panu, Bogu naszemu.
℞. Godne to i sprawiedliwe.

Święty

Ministrant dzwoni, wierni klękają.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus, Deus Sábaoth. Pleni sunt coeli et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedictus ✠, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

Święty, Święty, Święty Pan Bóg Zastępów! Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej. Hosanna na wysokości. Błogosławiony ✠, który idzie w imię Pańskie. Hosanna na wysokości.

Kanon

Modlitwy Kanonu, którego pochodzenie sięga pierwszych wieków Kościoła, odzwierciedlają dokładnie myśl Zbawiciela i Apostołów. Przez wieki modlitwy te nie zmieniały się i trwały w Mszy rzymskiej, dopiero papież Jan XXIII dokonał lekkiej modyfikacji poprzez dodanie do Kanonu imienia św. Józefa. Teraz dokonuje się właściwa ofiara, Chrystus Pan realnie obecny w postaciach Eucharystycznych ofiaruje się tak jak niegdyś w Jerozolimie. Tym razem jednak w sposób bezkrwawy.

Podczas Kanonu dobrze jest rozważać Mękę i Ofiarę Chrystusową. Modlitwy Kanonu Mszy są odmawiane przez kapłana po cichu.

Modlitwa wstawiennicza

Te igitur, clementíssime Pater, per Iesum Christum, Fílium tuum, Dóminum nostrum, súpplices rogámus, ac pétimus, uti accepta habeas et benedícas, hæc ✠dona, hæc ✠múnera, hæc ✠sancta sacrificia illibáta.

Ciebie przeto, najmiłościwszy Ojcze, pokornie i usilnie błagamy przez Jezusa Chrystusa Syna Twego, Pana naszego, abyś łaskawie przyjął i błogosławił te ✠dary, te ✠daniny, te ✠święte ofiary nieskalane.

Za Kościół wojujący:

In primis, quæ tibi offérimus pro Ecclesia tua sancta cathólica: quam pacificáre, custodíre, adunáre et régere di-

Składamy Ci je przede wszystkim za Kościół Twój święty katolicki, racz go darzyć pokojem, strzec, jednoczyć i

gnéris toto orbe terrárum: una cum famulo tuo Papa nostro et Antístite nostro et ómnibus orthodoxis, atque cathólicæ et apostólicæ fidei cultóribus.

rządzić nim na całym okręgu ziemskim wraz ze sługą Twoim, papieżem naszym N. i biskupem naszym N., jak również ze wszystkimi wiernymi stróżami wiary katolickiej i apostolskiej.

Za uczestników:

Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuarum N. et N. et ómnium circumstántium, quorum tibi fides cógnita est et nota devótio, pro quibus tibi offérimus: vel qui tibi ófferunt hoc sacrificium laudis, pro se suisque ómnibus: pro redemptione animárum suárum, pro spe salutis et incolumitátis suæ: tibique reddunt vota sua ætérno Deo, vivo et vero.

Pomnij, Panie, na sługi i służebnice Twoje N. i N. i na wszystkich tu obecnych, których wiara jest Ci znana i oddanie jawne. Za nich to składamy Ci tę ofiarę chwały i oni sami Tobie ją zanoszą za siebie oraz wszystkich swoich, w intencji odkupienia dusz swoich, w nadziei zbawienia i pomyślności, modły też swoje ślą do Ciebie, Boga wiecznego, żywego i prawdziwego.

W łączności z Kościołem tryumfującym:

Communicántes, et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Mariæ, Genetrícis Dei et Dómini nostri Iesu Christi: sed et beati Ioseph, eiusdem Virginis Sponsi, et beatórum Apostolórum ac Mátyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Iacóbi, Ioánnis, Thomæ, Iacóbi, Philíppi, Bartholomaei, Matthaei, Simónis et Thaddaei: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Ioánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectionis tuæ muniámur auxilio. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Zjednoczeni w Świętych Obcowaniu, ze czcią wspominamy najpierw chwalebłą zawsze Dziewicę Maryję, Matkę Boga i Pana naszego Jezusa Chrystusa: a także Świętego Józefa, Oblubieńca Najświętszej Dziewicy, oraz świętych Apostołów i Męczenników Twoich: Piotra i Pawła, Andrzeja, Jakuba, Jana, Tomasza, Jakuba, Filipa, Bartłomieja, Mateusza, Szymona, i Tadeusza, Linusa, Kleta, Klemensa, Sykstusa, Korneliusza, Cypriana, Wawrzyńca, Chryzogona, Jana i Pawła, Kosmę i Damiana, i wszystkich Świętych Twoich. Dla ich zasług i modlitw racz nas we wszystkim otaczać Swą przemożną opieką. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Prośba o przyjęcie ofiary

Kapłan wyciąga dłonie nad Hostią i kielichem, ministrant dzwoni.

Hanc igitur oblatiōnem servitutis nostræ, sed et cunctae familiæ tuæ, quaesumus, Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætéRNA damnatiōne nos éripi, et in electórum tuórum iúbeas grege numerári. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Prosimy Cię przeto, Panie, abyś łaskawie przyjął tę ofiarę od nas sług Twoich, jak również od całego ludu Twego, a dni nasze raczył pokojem swym napełnić, od potępienia wiecznego nas uchronić i do grona wybranych swoich zaliczyć. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Prośba o przeistoczenie

Quam oblatiōnem tu, Deus, in ómnibus, quaesumus, bene ✠dícit, adscríp ✠tam, ra ✠tam, rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris: ut nobis Cor ✠pus, et San ✠guis fiat dilectíssimi Fílii tui, Dómini nostri Iesu Christi.

Racz te dary ofiarne, prosimy Cię, Boże, w całej pełni pobłogosławić, przyjmując, zatwierdzić, uduchować i miłymi sobie uczynić, aby się nam stały Ciałem i Krwią najmilszego Syna Twego, Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Konsekracja chleba

Kapłan bierze do rąk Hostię.

Qui prídie quam paterétur, accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas, elevátis óculis in coelum ad te Deum, Patrem suum omnipoténtem, tibi grátias agens, bene ✠dixit, fregit, dedítque discíplulis suis, dicens: Accípíte, et manducáte ex hoc omnes.

On to w przeddzień męki wziął chleb w swoje święte i czcigodne ręce, a podniósłszy oczy w niebo ku Tobie, Bogu, Ojcu swemu wszechmogącemu, dzięki Ci składając pobłogosławił, połamał i rozdał uczniom swoim mówiąc: Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy:

Kapłan pochyla się nad Hostią.

HOC EST ENIM CORPUS MEUM.

TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE.

Gdy kapłan podnosi Hostię ministrant dzwoni, a wierni adorują w ciszy.

Konsekracja wina

Kapłan bierze do rąk kielich.

Símili modo postquam coenátum est, accípiens et hunc præclárum Cálicem in sanctas ac venerábiles manus suas: item tibi grátias agens, bene ✠dixit, dedítque discíplulis suis, dicens: Accípíte, et bíbite ex eo omnes.

Podobnie po wieczerzy wziął i ten kielich wspaniały w swoje święte i czcigodne ręce, a ponownie dzięki Ci składając, pobłogosławił i podał uczniom swoim, mówiąc: Bierzcie i pijcie z niego wszyscy:

Kapłan pochyla się nad kielichem.

HIC EST ENIM CALIX SANGU-
INIS MEI, NOVI ET AETERNI TE-
STAMENTI: MYSTERIUM FIDEI: QUI
PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUN-
DETUR IN REMISSIONEM PECCA-
TORUM.

Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei
memóriam faciétis.

TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI
MOJEJ, NOWEGO I WIECZNEGO
PRZYMIERZA: TAJEMNICA WIARY:
KTÓRA BĘDZIE WYLANA ZA WAS
I ZA WIELU NA ODPUSZCZENIE
GRZECHÓW.

Ilekoć to czynić będziecie, na moją
pamiętkę czyńcie.

Gdy kapłan podnosi Kielich ministrant dzwoni, a wierni adorują w ciszy.

Wspomnienie tajemnicy odkupienia

Unde et mémoires, Dómine, nos se-
rvi tui, sed et plebs tua sancta, eiusdem
Christi Fílii tui, Dómini nostri, tam be-
átæ passiónis, nec non et ab ínferis resur-
rectiόnis, sed et in coelos gloriósæ ascen-
siόnis: offérimus præcláræ maiestáti tuæ
de tuis donis ac datis, hóstiam ☩ puram,
hóstiam ☩ sanctam, hóstiam ☩ immacu-
látam, Panem ☩ sanctum vitæ æternæ,
et Calicem ☩ salútis perpétuæ.

My przeto, Panie słudzy Twoi oraz
lud Twój święty, pomni na błogosławioną
Mękę i Zmartwychwstanie z otchłani, jak
również na chwalebne Wniebowstąpienie
tegoż Chrystusa Syna Twego, Pana na-
szego, składamy chwalebnemu majesta-
towi Twemu z otrzymanych od Ciebie
darów ofiarę czystą, ofiarę świętą, ofiarę
niepokalaną, Chleb święty żywota wiecz-
nego i Kielich wiekuistego zbawienia.

Moditwa o przyjęcie ofiary

Supra quæ propítio ac seréno vultu
respícere dignéris: et accépta habére, si-
cúti accépta habére dignátus es múnera
púeri tui iusti Abel, et sacrificium Patri-
árchæ nostri Abrahæ: et quod tibi óbtu-
lit summus sacérdos tuus Melchisedech,
sanctum sacrificium, immaculátam hó-
stiam.

Racz wejrzeć na nie miłościwym i
pogodnym obliczem i z upodobaniem
przyjąć, jak raczyłeś przyjąć dary sługi
Swego sprawiedliwego Abła i ofiarę Pa-
triarchy naszego Abrahama, oraz tę,
którą Ci złożył najwyższy Twój kapłan
Melchizedek, ofiarę świętą, hostię niepo-
kalaną.

Druga modlitwa wstawieniicza

Súpplīces te rogámus, omnípotens
Deus: iube hæc perférri per manus sancti
Angeli tui in sublíme altáre tuum, in con-
spéctu divínæ maiestátis tuæ: ut, qu-
otquot ex hac altáris participatióne sa-

Pokornie Cię błagamy, wszechmogący
Boże, rozkaż, niech ręce Twego Anioła
świętego zaniosę tę ofiarę na niebieski
Twój ołtarz, przed oblicze Boskiego ma-
jestatu Twego, abyśmy wszyscy, gdy jako

crosáñctum Fílii tui Cor ✠pus, et Sán ✠guinem sumpsérimus, omni benedic-tióne coeléstí et grátia repleámur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Meménto étiam, Dómine, famulórum famularúmque tuárum N. et N., qui nos præcessérunt cum signo fidei, et dór-miunt in somno pacis. Ispis, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus locum refrigeríi, lucis pacis ut indúlgeas, depre-cámur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

uczestnicy tej ofiary ołtarza przyjmować będziemy najświętsze Ciało i Krew Syna Twego, otrzymali z nieba pełnię błogo-sławieństwa i łaski. Przez tegoż Chry-stusa, Pana naszego. Amen.

Pomnij też, Panie, na sługi i służeb-nice Twoje N. N., którzy nas poprze-dzili ze znamięniem wiary i śpią snem po-koju. Im oraz wszystkim spoczywającym w Chrystusie użyż, błagamy Cię, Pa-nie, miejsca ochłody, światłości i pokoju. Przez tegoż Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Kapłan bije się w piersi.

Nobis quoque peccatóribus fámulis tuis, de multitudíne miseratiónum tu-árum sperántibus, partem áliquam et so-cietátem donáre dignéris, cum tuis sanc-tis Apóstolis et Martýribus: cum Ioáñne, Stéphano, Matthía, Bárnaba, Ignátio, Alexándro, Marcellíno, Petro, Felici-táte, Perpétua, Agatha, Lúcia, Agnéte, Cæcília, Anastásia, et ómnibus Sanctis tuis: intra quorum nos consórtium, non æstimátor mériti, sed vénia, quæsumus, largítor admítte. Per Christum, Dómi-num nostrum.

Per quem hæc ómnia, Dómine, sem-per bona creas, sancti ✠ficas, viví ✠ficas, bene ✠dícis et præstas nobis. Per ip ✠sum, et cum ip ✠so, et in ip ✠so, est tibi Deo Patri ✠omnipotenti, in unitáte Spíritus ✠Sancti, omnis honor, et glória.

Per omnia sæcula sæcolorum.

℟. Amen.

Nam również, grzesznym sługom Twoim, którzy pokładamy nadzieję w ogromie miłosierdzia Twego, racz przyznać jakąś częśćkę i wspólnotę ze świętymi Apostołami i Męczennikami Twoimi: Janem, Szczepanem, Maciejem, Bar-nabą, Ignacym, Aleksandrem, Marceli-nem, Piotrem, Felicytą, Perpetuą, Agatą, Łucją, Agnieszką, Cecylią, Anastazją i wszystkimi Świętymi Twoimi; prosimy Cię, dopuść nas do ich grona nie jako sędzieja zasługi, lecz jako dawca przeba-czenia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Przez Niego, Panie, wszystkie te do-bra ustawicznie stwarzasz, uświęcasz, ożywasz, błogosławisz i nam ich udzie-lasz. Przez Niego i z Nim, i w Nim masz, Boże Ojczy wszechmogący, w jedności Ducha Świętego, wszelką cześć i chwałę.

Przez wszystkie wieki wieków.

℟. Amen.

Wierni wstają.

Moditwa Pańska

Teraz po złożeniu Ofiary, następuje uczta. W odpowiedzi na nasze dary, prośby i błagania Bóg udzieli nam pokarmu świętego, w którym są zawarte wszystkie łaski i

dobrodziejstwa, bo pokarm ten, to sam Pan Jezus pod postaciami chleba i wina.

Jest to stwierdzenie, że Bóg nas wysłuchał i chce nam pomóc, jako swym dzieciom. Jako przygotowanie do Komunii św. odmówmy z głębi serca Ójczy nasz"i prośmy Pana Jezusa, aby to Jego Ciało, które spożywać będziemy, stało się nam lekarstwem dla duszy i ciała. Wierni nie śpiewają z kapłanem „Pater Noster”, śpiewają dopiero ostatnią prośbę „sed libera nos a malo”.

Orémus: Præcéptis salutáribus mó-niti, et divína institutione formati aude-mus dicere:

Pater noster, qui es in caelis, Sanc-tificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in coelo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tenta-tionem:

R. Sed libera nos a malo.

S. Amen.

Módlmy się. Wezwani zbawiennym nakazem i oświeceni pouczeniem Bożym ośmielamy się mówić:

Ójczy nasz, któryś jest w niebie: święć się Imię Twoje, przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja jako w niebie tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj i odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowaj-com. I nie wódź nas na pokuszenie.

R. Ale nas zbaw ode złego.

S. Amen.

Błogosławieństwo nowożeńców

Nowo zaślubiona para klęka, ksiądz odwraca się do pary młodej i odma-wia nad nowożeńcami modlitwy:

Propitiare Domine supplicantibus nostris, et institutis tuis, quibus propa-gationem humani generis ordinasti, be-nignus assiste: ut, quod te auctore iun-gitur, te auxiliante serve-tur. Per Domi-num nostrum. . .

Deus, qui potestate virtutis tuae de nihilo cuncta fecisti: qui dispositis mi-versitatis exordiis, homini ad imaginem Dei facto, ideo inseparabile mulieris ad-iutorium con didisti, ut femineo corpora de virili dares carne principium, docens, quod ex uno placuisset insttuí, numquam licere disiungi: Deus, qui tam excellenti mysterio coniugalem copulam consecra-sti, ut Christi et Ecclesiae sacramentum praesignares in foedere nuptiarum: Deus, per quem mulier iungitur viro, et so-

Daj się przebłagać, Panie, naszymi modłami i błogosław dobrotliwie związkowi, który ustanowiłeś dla rozkrzewienia ro-dzaju ludzkiego, aby po myśli Twojej za-warty, w Twej łasce trwał nadal niewzru-szenie. Przez Pana naszego. . .

Boże, Tyś wszechpotężną mocą swoją wszystko z niczego stworzył; Ty po uporządkowaniu wszechświata, człowie-kowi, na obraz Boży stworzonemu, dałeś niewiaścę jako nieodłączną towarzyszkę życia i to w ten sposób, że ciało jej z ciała mężczyzny utworzyłeś, by naocznie okazać, że tego, co Ci się spodo-bało z jednego uczynić tworzywa, nigdy rozłączać niewolno, Boże, Tyś związek małżeński przez tak podniosłą tajem-nicę uświęcił, chciałeś bowiem, by był

cietas principaliter ordinata, ea benedictione donatur, quae sola nec per originalis peccati poenam nec per diluvii est ablata sententiam: respice propitius super hanc famulam tuam, quae, maritali iungenda consortio, tua se ex petit protectione muniri: sit in ea iugum dilectionis et pacis: fidelis et casta nubat in Christo, imita trixque sanctarum permaneat feminarum: sit amabilis viro suo, ut Rachel: sapiens, ut Rebecca: longaeva et fidelis, ut Sara: nihil in ea ex actibus suis illie auctor praevaricationis usurpet: nexa fidei datisque permaneat unithoro iuncta, contacts illicitos fugiat: muniat infirmitatem suam robore disciplinae: sit verecundia gravis, pudore venerabilis doctrinis caelestibus erudita: sit fecunda in sobole, sit probata et innocens: et ad Beatorum requiem atque ad caelestia regna perveniat: et videant ambo filios filiorum suorum usque in tertiam et quartam generationem, et ad optatam pervenirent senectutem. Per eundem Dominum nostrum...

on obrazem pełnego tajemnic związku Chrystusa z Kościołem. Boże, z Twojej to woli niewiasta łączy się z mężem, który to związek od początku świata ustanowiony takim błogosławieństwem uświęcasz, iż go ani winy i kara grzechu pierworodnego, ani wyrok karzącego potopu zniweczyć nie zdołały. Wejrzyj tedy laskawie na tę służebnicę Twoją, która w związek małżeński wstępując, Twojej uprasza i Twojej oczekuje opieki. Niech znajdzie w tym związku słodkie jarzmo miłości i pokoju. Niechaj to życie małżeńskie rozpocznie w Chrystusie jako małżonka wierna i czysta. Niech trwa w naśladowaniu świętych niewiast, niech będzie miła swemu mężowi jak Rachel, roztropna jak Rebeka, niech żyje długo i niech będzie wierna jak Sara. Niech sprawca wszelkiej przewrotności (szatan) ani jednego z jej czynów sobie nie przypisze. Wytrwała w wierze i w pełnieniu przykazań Twoich niech z drogi tej nigdy nie schodzi. Jednemu poślubiona mężowi, niech niedozwolonych stosunków unika. Niech wzmacnia swą słabość siłą karności, niech potęguje swą godność przez skromność, a wstydlivość niechaj czyni ją czcigodną. W nauce świętej niech będzie biegłą, niech się дочека liczego potomstwa, niech będzie prawą i wolną od winy, a kiedyś niech dostąpi pokoju z błogosławionymi i dojdzie do Królestwa niebieskiego. Oboje zaś niech oglądają dzieci swoje aż do trzeciego i czwartego pokolenia, niech osiągną szczęśliwy wiek sędziwy. Przez tegoż Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Syna Twego, który z Tobą żyje i króluje w jedności z Duchem Świętym, I Bóg po wszystkie wieki. Amen.

Kapłan rozwija ostatnią prośbę.

Libera nos, quaesumus, Domine ab omnibus malis, praeteris, praesentiset futuris: et intercedente beata et gloriosa semper Virgine Dei Genitrice Maria, cum beatis Apostolis tui Petro et Paulo, atque Andrea, et omnibus Sanctis, da propitius pacem in diebus nostris: ut, ope misericordiae tuae adjuti, et a peccato simus semper liberi et ab omni perturbatione securi. Per eumden Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus.

Wybaw nas, prosimy Cię, Panie od wszelkich nieszczęść przeszłych, obecnych i przyszłych, a za przyczyną Najświętszej i chwalebnej zawsze Dziewicy, Bogarodzicy Maryi, świętych Apostołów Twoich Piotra i Pawła, oraz Andrzeja i wszystkich Świętych, udziel nam miłościwie pokoju za dni naszych, abyśmy wsparci pomocą miłosierdzia Twego i od grzechu byli zawsze wolni i od wszelkiej trwogi bezpieczni. Przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg.

Łamanie Chleba i modły o pokój

Obrzęd Łamania Chleba jest również symbolem gwałtownej śmierci Chrystusa, połączenie zaś Hostii z Krwią wskazuje na Jego zmartwychwstanie. Pierwszym owocem Eucharystii jest pokój, czyli jedność z Bogiem i jedność między nami.

℣. Per omnia saecula saeculorum.

℟. Amen.

Pax Domini sit semper vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

℣. Przez wszystkie wieki wieków.

℟. Amen.

Pokój Pański niech zawsze będzie z wami.

℟. I z duchem twoim.

Kapłan wpuszcza część Hostii Św. do Kielicha, mówiąc:

Haec commixtio, et consecratio Corporis et Sanguinis Domini nostri Iesu Christi, fiat accipientibus nobis in vitam aeternam. Amen.

To sakramentalne połączenie Ciała i Krwi Pana naszego Jezusa Chrystusa, którego mamy przyjąć, niech się nam przyczyni do żywota wiecznego. Amen.

Kapłan wpuszcza część Hostii Św. do Kielicha, mówi, a chór śpiewa, **wierni klękają**

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: miserere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: miserere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: dona nobis pacem.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, obdarz nas pokojem.

Modlitwy przed Komunią

Następują trzy ciche prywatne modlitwy kapłana, pięknie przypominające skutki, jakie Komunia ma spowodować w duszach naszych: pokój, uzdrowienie, łaskę Bożą. Opieramy się w tej chwili na zasługach Chrystusa i wierze Kościoła.

Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis: Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: ne respícias peccáta mea, sed fide[m] Ecclésiæ tuæ; eámque secúndum voluntátem tuam pacificáre et coadunáre dignéris: Qui vivis et regnas Deus per ómnia saecula sæculórum. Amen.

Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex voluntáte Patris, cooperánte Spíritu Sancto, per mortem tuam mundum vivificásti: líbera me per hoc sacrosáctum Corpus et Ságuinem tuum ab ómnibus iniquitatibus meis, et univérsis malis: et fac me tuis semper inhærére mandátis, et a te numquam separári permítta[s]: Qui cum eódem Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in saecula sæculórum. Amen.

Percéptio Córporis tui, Dómine Iesu Christe, quod ego indígnus súmere præsumo, non mihi provéniat in iudícium et condemnationem: sed pro tua pietáte prosi[t] mihi ad tutaméntum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula sæculórum. Amen.

Panie Jezu Chryste, któryś rzekł Apostołom Swoim: Pokój zostawiam wam, pokój Mój wam daję, nie zważaj na grzechy moje, lecz na wiarę Kościoła Swego i według woli Swojej racz go darzyć pokojem i utwierdzać w jedności: Który żyjesz i królujesz, Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Panie Jezu Chryste, Synu Boga żywego, który z woli Ojca, za sprawą Ducha Świętego przez śmierć Swoją dałeś życie światu, wyzwól mię przez to najświętsze Ciało i Krew Swoją od wszystkich nieprawości moich i od wszelkiego zła; spraw także, bym zawsze lgnął do przykazań Twoich i nie dozwól mi nigdy odłączyć się od Ciebie: Który z tymże Bogiem Ojcem i Duchem Świętym żyjesz i królujesz, Bóg na wszystkie wieki wieków. Amen.

Panie Jezu Chryste, przyjęcie Ciała Twego, które ja niegodny ośmiela[m] się spożyć, niech mi nie wyjdzie na sąd i potępienie, ale z miłościwej dobroci Twojej niech będzie dla mnie ochroną duszy i ciała oraz skutecznym lekarstwem: Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Komunia kapłana

Kapłan przyklęka, bierze do rąk Hostię św., aby ją przyjąć i mówi:

Panem coelestem accipiam et nomen Domini invocabo.

Chleb niebiański przyjmę i wezwę Imienia Pana.

Trzymając Hostię Świętą w lewej dłoni, kapłan uderza się w piersi trzy razy.

Domine, non sum dignus ut intres sub
tectum meum: sed tantum dic verbo, et
sanabitur anima mea (ter.)

Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł
do wnętrza mego, ale rzeknij tylko słowem,
a będzie uzdrowiona dusza moja.
(trzykrotnie)

Trzymając Hostię Świętą w prawej ręce, kapłan czyni Nią znak krzyża i mówi:

Corpus Domini nostri Jesu Christi
custodiat animam meam in vitam aeternam.
Amen.

Ciało Pana naszego Jezusa Chrystusa
niechaj strzeże duszy mojej na żywot
wieczny. Amen.

**Po chwili kapłan bierze do rąk Kielich i modli się słowami psalmu, który Chrystus
odmawiał w czasie Ostatniej Wieczerzy:**

Quid retribuam Domino pro omnibus,
quae retribuit mihi? Calicem salutaris
accipiam, et nomen Domini invocabo.
Laudans invocabo Dominum, et ab
inimicis meis salvus ero.

Cóż zwrócę Panu za wszystko, co dla
mnie uczynił; Kielich zbawienia podnoszę
i wezwę Imienia Pana. Wielbiąc zawołam
do Pana i od nieprzyjaciół moich będę
ocalony.

Sanguis Domini nostri Jesu Christi
custodiat animam meam in vitam aeternam.
Amen.

Krew Pana naszego Jezusa Chrystusa
niechaj strzeże duszy mojej na żywot
wieczny. Amen.

Komunia wiernych

Kapłan zwraca się do wiernych z Cyborium i trzymając Hostię Świętą, mówi:

Ecce Agnus Dei, ecce Qui tollit peccata
mundi.

Oto Baranek Boży: oto który głodzi
grzechy świata

Bij się w piersi i mów wraz z ministrantami (kapłanem):

Domine, non sum dignus ut intres sub
tectum meum: sed tantum dic verbo, et
sanabitur anima mea (ter.)

Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł
do wnętrza mego, ale rzeknij tylko słowem,
a będzie uzdrowiona dusza moja.
(trzykrotnie)

**Komunię przyjmuje się w postawie klęczącej, wyrażając szacunek dla Boga, który
realnie obecny jest w każdej części Swojego Ciała, które będziemy spożywać.
Postawa stojąca dopuszczalna jest tylko w wypadku, gdy jakaś osoba nie może
ukleknąć ze względu na stan zdrowia czy np. sędziwy wiek. Podając Komunię
Świętą, kapłan mówi:**

Corpus Domini nostri Jesu Christi
custodiat animam tuam in vitam aeternam.
Amen.

Ciało Pana naszego Jezusa Chrystusa
niechaj strzeże duszy Twojej na żywot
wieczny. Amen.

Wierny nie odpowiada „amen”, w ogóle nic nie mówi. Gdy wszyscy otrzymają Komunię Świętą, kapłan powraca do ołtarza i umieszcza Cyboryum w Tabernakulum.

Dziękczynienie

Po czym ministrant bierze ampułki i nalewa wino do kielicha. Kapłan modli się:

Quod ore sumpsimus Domine, puramente capiamus: et de munere temporalifiat nobis remedium sempiternum.

Cośmy usty spożyli, Panie, daj czystym przyjąć umysłem, a dar ten doczesny niech się nam stanie lekarstwem na wieczność.

Po czym ministrant bierze ampułki i nalewa wino do kielicha. Kapłan modli się:

Corpus tuum, Domine, quod sumpsi, et Sanguis, quem potavi, adhaereat visceribus meis: et praesta, ut in me non remaneat scelerum macula, quem pura et sancta refecerunt sacramenta. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

Ciało Twe, Panie, które spożyłem, i Krew, którą wypilem, niech przywrze do mego wnętrza, i spraw, aby zmaza grzechów nie została we mnie, którego czyste i święte posiłyły Sakramenta. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Kapłan wyciera kielich i przykrywa go welonem - ministrant przenosi Mszal.

Communio - Śpiew przy Komunii

Po czym kapłan przechodzi na stronę Lekcji i odczytuje Komunię.

Ecce, sic benedicetur omnis homo, qui timet Dominum: et videas filios filiorum quorum: pax super Israel.

Oto tak pobłogosławiony będzie człowiek, który Pana się boi. Oglądać będziesz dzieci synów swoich. Pokój nad Izraelem.

Postcommunio - Modlitwy po Komunii

℣. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Queasumus, omnipotens Deus: instituta providentiae tuae pio favore committare; ut, quos legi-tima societate connectis, longaeva pace custodias. Per Dominum nostrum...

Per omnia saecula saeculorum.

℞. Amen.

℣. Pan z wami.

℞. . I z duchem Twoim.

Modłmy się.

Prosimy Cię, wszechmogący Boże, niech twa ojcowska łaska towarzyszy bezustannie zwią-zkowi przez Ciebie ustanowionemu, aby ci których prawowicie złączyłeś, pod Twoją opieką długoletnim cieszyli się pokojem. Przez Pana naszego...

Przez wszystkie wieki wieków.

℞. Amen.

Po skończonych modlitwach kapłan wraca na środek ołtarza, całuje go i zwracając się do wiernych, mówi:

℣. Dominus vobiscum.
℞. Et cum spiritu tuo.
℣. Ite, missa est.
℞. Deo gracias.

℣. Pan z wami.
℞. I z duchem Twoim.
℣. Idźcie, Msza się skończyła.
℞. Bogu dzięki.

Po czym celebrans odmawia nad małżonkami następującą modlitwę:

Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob sit vobiscum: et ipse adimpleat benedictionem suam in vobis: ut videatis filios filiorum vestrorum usque ad tertiam et quartam generationem, et postea vitam aeternam habeatis sine fine: adiuvante Domino nostro Iesu Christo, qui cum Patre et Spiritu Sancto vivit, et regnat Deus, per omnia saecula saeculorum. Amen.

Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba niech będzie z wami. Niech zleje na was hojne swoje błogosławieństwo, abyście oglądali dzieci synów swoich aż do trzeciego i czwartego pokolenia, a wreszcie osiągnęli żywot wieczny z pomocą Pana naszego, Jezusa Chrystusa, który z Ojcem i Duchem Świętym żyje i króluje, Bóg na wieki wieków. Amen.

Ostatnia modlitwa

Wieni klękają. Pochylając się nad ołtarzem, kapłan mówi:

Pláceat tibi, sancta Trinitas, obsequium servitutis meae: et praesta; ut sacrificium, quod oculis tuae maiestatis indignus obtuli, tibi sit acceptabile, mihiq; et omnibus, pro quibus illud obtuli, sit, te miserante, propitiabile. Per Christum, Dominum nostrum. Amen.

Trójco Przenajświętsza, przyjmij z upodobaniem hołd swego sługi i spraw, niech ta ofiara, którą ja niegodny złożyłem przed obliczem Twego majestatu, Tobie będzie miła, mnie zaś i wszystkim, za których ją ofiarowałem, niech przez miłosierdzie Twoje zjedna przebaczenie. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Błogosławieństwo

Kapłan całuje ołtarz, a na słowo "Pateródwraca się do wiernych, wierni klękają

Benedicat vos omnipotens Deus,
Pater, et Filius, ☩ et Spiritus Sanctus.
℞. Amen.

Niech was błogosławi wszechmogący Bóg,
Ojciec, Syn ☩ i Duch Święty.
℞. Amen.

Ostatnia Ewangelia

Wierni wstają. Kapłan przechodzi na stronę Ewangelii. Czyni znak krzyża najpierw na ołtarzu, potem na swym czole, ustach i sercu.

Y. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

✠Initium sancti Evangelii secundum Joannem.

R. Gloria tibi Domine.

In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hominum: et lux in tenebris lucet, et tenebrae eam non comprehendunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Ioannes. Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognovit. In propria venit, et sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine eius: qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. Genuflectit dicens: Et Verbum caro factum est, Et surgens prosequitur: et habitavit in nobis: et vidimus gloriam eius, gloriam quasi Unigeniti a Patre, plenum gratiae et veritatis.

R. Deo gratias.

Y. Pan z wami.

R. . I z duchem Twoim.

✠Początek Ewangelii świętej według Jana.

R. Chwała Tobie Panie.

Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało. W Nim było życie, a życie było światłością ludzi, a światłość w ciemnościach świeci i ciemności jej nie ogarnęły. Był człowiek posłany od Boga, a Jan mu było na imię. Przyszedł on na świadectwo, aby świadczyć o światłości, aby przez niego wszyscy uwierzyli. Nie był on światłością, ale miał świadectwo dać o światłości. Była światłość prawdziwa, która oświeca każdego człowieka na ten świat przychodzącego. Na świecie był, a świat był przez Niego stworzony i świat Go nie poznał. Przyszedł do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli. A wszystkim, którzy Go przyjęli i uwierzyli w imię Jego, dał moc, aby się stali synami Bożymi, którzy nie z krwi ani z żądz ciała, ani też z woli ludzkiej, ale z Boga się narodzili. **tu się przyklęka** a Słowo stało się ciałem **powstaje** i mieszkało między nami, i widzieliśmy chwałę Jego, pełnego łaski i prawdy, chwałę jako Jednorodzonego od Ojca.

R. Bogu dzięki.

Wyjście asysty

Śpiewa się pieśń:

Salve Regina, Mater misericordiae,
vita, dulcedo, et spes nostra, salve. Ad

Witaj Królowo, Matko Miłosierdzia,
życie, słodyczy i nadziejo nasza, wi-

te clamamus, exsules filii Evae. Ad te suspiramus gementes et flentes in hac lacrymarum valle. Eia ergo, Advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos converte. Et Iesum, benedictum fructum ventris tui, nobis, post hoc exilium, ostende. O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria.

taj! Do Ciebie wołamy wygnańcy, synowie Ewy, do Ciebie wzdychamy jęcząc i płacząc na tym łożu padole. Przeto, Orędowniczko nasza, one miłosierne oczy Twoje na nas zwróć, a Jezusa, błogosławiony owoc żywota Twojego, po tym wygnaniu nam okaż. O łaskawa, o litościwa, o słodka Panno Maryjo!